A°. 1842. N°. 41.

ZATURDAG, 21 MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij,

PARAMARIBO, den 18 Mei 1842.

(17613) De volgende personen hebben aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Colonie, als:

HEILICO BOQUETTE.
COENRAAD BART BRANDLIGT.
En
JOHN ELIAS CURIEL.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
A. KIKKERT SCHOTBORGH.

ADVERTENTIEN.

Opgevangen *twee* KOEIJEN, waarvan de eene in den afgeloopen nacht heeft geworpen. — welke tegen betaling van *Vanggeld* en *Kosten*, binnen *driemaal-vier-en-twintig* uren, kunnen worden overgenomen door degenen die zich ten burele van den Procureur Generaal op eene behoorlijke wijze als eigenaren doen kennen.

Paramaribo, den 20 Mei 1842.

De Adsistent, mede belast met de Administrative Policie,
MENDES.

COLLEGIE: DE VEREENIGING.

☞ ALGEMEENE VERGADERING op *HEDEN AVOND* ten *acht* uren.

Paramaribo, den 21 Mei 1842.

De Secretaris,
(17616) F. C. COBLIJN.

L. D. J. VAN BOMMEL

(18053) Heeft met al der laatste Schepen ontvangen:

Hammen, *halve* en *kwart* tonnen Rook- en Pekelspek, Saucijsjes, Worst, Karmonade, gezouten Tongen en dito Paling in vaatjes, Bilstukken, Saucijse de Bologne, gerookte Ossentongen, gebraden Ossen- en Kalfsschijven, idem idem Rollades in blik, Rookzalm, ¼ ankers Roodekool, Zuur en Savoije dito.

Banket, Bitterkoekjes, Theerandjes, St. Nicolaasgoed en diverse Koeken, Suikerwerk, Geleijen, Confituren, Vruchten op Braadewijn, Zwitsersche Kazen, Asperges, Olijven, Augurkjes, Picalelie, Vinaigre aux fines herbes, Sauce piquante Ketschup &c., Rozijnen, Pruimedanten, Appelen en Peeren.

Roodewijn in oxhoofden, St. Julien Chauteau d'Hautbrion en ordinaire Roode Wijn in kisten van 50 flesschen. Muscaat Wijn. Hochheimer, Dom de Chanei en Rudesheimer in kistjes van 12 flesschen, witte Barcelone Brandewijn, Genever op Bessen, Saeltzerwater.

Koffij-Zakkendoek, Witlood, Greene Latten en diverse Glazenruiten.

CALPÉE-VLEESCH, HEDEN MORGEN, te bekomen bij den Slager (18055) KOK.

(18054) Sedert eenige dagen heeft zich geabsenteerd van de Grond *Peu et Content*, de Neger AVANTUUR, afkomstig van Boedel CAREL MULLER; presumeren dat bovengemelde Neger, zich schuil houdt op het Pad van *Wanica*, belovende het dubbelde *vanggeld* aan degene die hem terug bezorgt aan den ondergeteekende.

Paramaribo, den 17 Mei 1842.

C. A. RICHTER.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 19den dezer, de Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. Wm. E. Herrich, van Welmington, hebbende 30 dagen reis.

Idem, de Brik Niger, Kapt. Adna Bates, van Gloucester, hebbende 26 dagen reis; Passagier: de Heer William H. Homans.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 2 April 1842.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 31 Maart.

De *Staats Courant* berigt het volgende:

Uit de laatst ontvangene Indische berigten, afgezonden in het laatst van November, blijkt hoegenaamd niets van nieuwe onlusten op Sumatra en van eenen opstand onder de arbeiders op Banda, waarvan door de Duitsche bladen eenigen tijd geleden is melding gemaakt. Aan die berigten ontleenen wij nog het volgende:

De rooverijen, van welke het district Benkoelen op Sumatra en het binnenland van Palembang zoo veel hebben te lijden gehad, waren ten gevolge van genomene maatregelen aanmerkelijk verminderd.

In de residentie Palembang heeft men de indigo teelt aangevangen, waarvan gunstige resultaten verwacht werden.

Op Java heerschte eene algemeene rust. Op het einde van September hadden eenige, vermoedelijk op het eiland Bali te huis behoorende, vaartuigen zich op de zuidkust van Java vertoond, waarschijnlijk om de klippen, alwaar men eetbare vogelnestjes vindt, te berooven. Bespeurende, dat de plaatselijke ambtenaren op hunne hoede waren, zijn zij onverrigter zake vertrokken.

De stand van het rijstgewas op Java bleef bijzonder gunstig en in sommige residentien was de oogst reeds zeer voordeelig uitgevallen. Op de teelt van producten voor de Europesche markt had daarentegen de aanhoudende droogte eenen nadeeligen invloed uitgeoefend. De tabak in Bembang stond zeer schraal.

Het naar Nederland terugkeerende schip Hendrik Jan, kapitein Wap, had in straat Sunda een zoodanig lek bekomen, dat het naar Batavia had moeten terugkeeren, gesleept door Zr. Ms. stoomboot Hekla.

— Uit Arnhem schrijft men dd. 20 dezer, het volgende:

De geschiedenis van Napoleon's jeugd, door hem zelven beschreven, staat ons nu eerstdaags te wachten, in de vooronderstelling namelijk dat het geheel geen bedrog zij, zoo als dit in Frankrijk wel meer met *mémoires* is voorgekomen. Indien wij echter de *Revue des deux mondes* mogen gelooven, dan is dit hier het geval niet. Genoemd tijdschrift berigt, dat men in de nalatenschap van den kardinaal Fesch een pak papieren gevonden heeft, bevattende 38 dikke cahiers, deels uittreksels van Napoleon uit verschillende werken der oudere en nieuwe literatuur, historische studiën over Herodotus, Strabo, Diodorus Siculus, over Frankrijk en de Gallikaansche kerk, over Engeland, Duitschland, China, Indie en het rijk der Khalifen; staathuishoudkundige en politieke studiën naar Filangieri, Mably, Neder, Smith, met een aantal kritische aanteekeningen; deels opstellen en biographische bijzonderheden behelzende; alles door hem eigenhandig van de jaren 1786—1793 geschreven, en reeds ten tijde van het consulaat weggelegd met het opschrift: *à remettre au cardinal Fesch seul.* Daaronder zou een cahier zijn met het opschrift: *époques de ma vie.* Ook bevindt zich daarbij zijne door *Lodewijk* XVI op 30 Augustus 1792 onderteekende aanstelling als kapitein, benevens de aanwijzing dat hem in 1791 een koninklijk pensioen werd toegestaan, en dat hij eenmaal, dewijl hij bij eene monstering ontbrak, is afgezet geworden; verder eene menigte correspondentiën met Paoli, Dupuy Salicetti, Lajard, eene uit de bronne geputte geschiedenis van Corsica in brieven aan Raynal, in drie dikke cahiers, hoewel niet van Napoleon hand, maar door hem gecorrigeerd en met aanteekeningen voorzien; eene kleine Oostersche novelle: *het profetenmasker, ter verklaring eener buitensporige eerzucht;* eene verhandeling *over de koninklijke magt;* eene zamenspraak *over de liefde;* eene wederlegging der theorie van *Rousseau over den natuurstaat;* eindelijk een onafgewerkt cahier *over aardrijkskunde*, waarvan de laatste woorden zouden zijn: *Saint Hélène, petite île. Omen!*

FRANKRIJK.

PARIJS, 26 Maart.

Men spreekt meer en meer van de waarschijnlijkheid, dat de heer *Molé* weder in het bewind zal worden geroepen. Hij is dezer dagen meer dan eens, met den heer *Thiers*, en ook met den heer *de Broglie*, bij den koning ten gehoore geweest.

— Al de leden der Kamer van Koophandel te Havre hebben hun ontslag ingeleverd, op het vernemen van het besluit der ministers, om het indienen van een wetsontwerp op de suikers tot een volgend jaar uit te stellen. Door een groot aantal kooplieden der genoemde stad is een adres van goedkeuring aan den president en de leden dier Kamer, wegens het door hen genomen besluit, aangeboden.

Twaalf afgevaardigden uit verschillende

zeehavens zijn heden bij de ministers *Soult* en *Guizot* toegelaten, ten einde ophelderingen wegens het vermeld uitstel te vragen. Van beiden zouden zij ten antwoord gekregen hebben, dat het kabinet niet ongeneigd is op het eerstgenoemde besluit terug te komen, mits de Kamer der gedeputeerden de verantwoordelijkheid van den maatregel tot opheffing der binnenlandsche suikerfabrijken, geheel op zich wilde nemen.

Het veranderd besluit der ministers wordt aan de vrees toegeschreven van zich te vele vijanden te zullen maken, vooral nu zulks, bij de voorgenomen vernieuwing der Kamer, hun oogmerk zou kunnen verijdelen, om een grooter aantal leden voor hun stelsel te winnen.

— In de straat St. Denis heeft dezer dagen een vreemd voorval plaats gehad. Laat in den avond treedt een wel gekleed manspersoon eenen winkel van linnengoederen binnen, behoorende aan de gezusters Roche. Een der meisjes was afwezig; de jongste zat met twee winkeldochters achter de toonbank. Na eenen beleefden groet zegt de vreemdeling tegen mejufvrouw Roche, is uw man te huis? — Ik ben niet gehuwd antwoordt zij. — Maar is de vrouw van den huize dan niet hier? — Mijne zuster is afwezig: maar wat begeert gij mijn heer, ik ben hare zuster en deelgenoot. — Wat ik wil, zegt de vreemdeling, snel de deur des winkels sluitende en eenen ponjaard uit den zak halende, wat ik wil, geld wil ik en zeer spoedig, want ik heb geenen tijd te verliezen. De drie juffers stonden doodelijk verschrikt op en waren gansch versteld; intusschen trok eene van haar de overige bij de kleederen, tevens met de oogen een sein gevende, waarop alle drie naar den achterwinkel slopen en door eene zijdeur in den gang van het huis kwamen. Oogenblikkelijk den portier en de buren geroepen hebbende, omsingelden deze het huis, maar de booswicht was reeds verdwenen, zonder dat iemand hem op het spoor heeft kunnen komen.

Mengelingen.

DE HELDIN VAN PADUA.

De Faam is toch niet minder eigenzinnig dan hare blinde zuster de Fortuin. -- De vrouw die eene algemeene bewondering verdiend heeft door hare buitengewone daden, hare schitterende schoonheid, haar verbazend genie, hare afkomst en weelde; -- de heldin, bezongen door P e t r a r c h a den dichter der liefde; de heldin wier nagedachtenis door jaarlijksche spelen te Padua bij hare landgenooten voor immer is vereeuwigd, deze kent men helaas! naauwelijks buiten de grenzen van haren geboortegrond.

B l a n k a R u b e a was de dochter van een' edelman te Padua. Zij was in het jaar 1235 geboren en spreidde reeds in hare jeugd zulk eene gevreesde meerderheid ten toon, als maar zeer zelden op dien leeftijd door het mannelijk geslacht wordt bezeten. Haar bekoorlijke gelaat, hare beminnelijke leest, gevoegd bij de grootheid en den rijkdom van haar geslacht, maar bovenal haar deugdzaam, haar edel karakter, verzamelden een aantal aanbidders om haar henen, die als om strijd elkander verdrongen, om weêr door grooter, edeler mededingers bekampt te worden. Doch zij bleef koud voor die neiging welke men liefde noemt; »zoo lang mijn Vaderland gebukt gaat onder het juk der dwingelandij, wil ik alleen blijven!" sprak zij. »Het is een verachtelijk lot voor eene vrouw, slechts getrouwd te zijn, om moeder van slaven te worden!" Dan onderhield zij de jongelingschap over de pligten van een' Vaderlander, van een' krijgsheld; betoogde vervolgens dat die pligten geheel schenen verzonken en vergeten te zijn, en dat geen woordenvloed, geen redenaars-talent dezelve weder kon te voorschijn roepen; -- daarom wilde zij een voorbeeld geven, dat allen met moed, met een nieuw leven zou bezielen. P e t r a r c h a bezingt haar, als zij afstand doet van naald en spinnewiel en in zware wapenrusting speer en schild aangrijpt, om hare dagen zonder rust, hare nachten slapeloos door te brengen. Matig in hare leefwijze, en alle prikkelende dranken mijdende, ofschoon in die dagen algemeen door de vrouwen in groote mate gebruikt, oefende zij zich in ontbering en vermoeijing met voorbeeldelooze standvastigheid. Dag en nacht was zij bezig met hare krijgsbedrijven; en als de natuur er zich niet tegen verzette, dan was de harde grond haar bed, het oorlogsschild hare hoofdpeluw. Zij ontrok zich aan alle vrouwelijk verkeer en zocht gezelschap bij kundige en beroemde helden; doch, ofschoon dagelijks bij zoo veel dappere bevelhebbers om de krijgskunst te leeren, hield zij hen steeds op den grootst mogelijken afstand. Met niet minder zorg ijverde zij voor het behoud van hare eer, dan zij zich bevlijtigde om zich in den wapenhandel te bekwamen, ten einde eenmaal de kluisters harer landgenooten te verbreken en aan Padua deszelfs aloude vrijheid weêr te geven.

Een jong krijgsheld, van vreemde doch aanzienlijke afkomst, scheen de eenige te zijn die volkomen in al hare vaderlandslievende gevoelens deelde; en ofschoon de dapperheid en het vernuft van B a p t i s t a haar bekoorden, deed zij hem niet eer bekentenis van hare liefde dan nadat hij met de heiligste eeden had gezworen, dat hij hare pogingen zou bevorderlijk zijn ter bevrijding van haar Vaderland.

A c c i o l i n u s was de tiran van Padua. In den trotschen waan, dat slechts zijn naam voor een' tijd voldoende zou zijn om zich door de inwoners te doen vreezen, bestuurde hij zelf eene onderneming naar het Zuiden van Italië. Doch B a p t i s t a, de gade van B l a n c a R u b e a en B a s s i a n u s, de Onder-Gouverneur van Padua, lieten vóór zijne terugkomst de poorten der stad sluiten en zonden hem het stoutmoedig berigt, dat zij zich hadden vrij verklaard, en die vrijheid tegen hem en zijne volgelingen tot het uiterste zouden verdedigen. Dit bragt hem buiten zichzelven van woede; hij zwoer....... maar neen, hij bezon zich en gaf den schijn van, aan de bewoners de meest voordeelige voorwaarden te willen aanbieden, voorwaarden die zij geen' oogenblik zouden aarzelen aan te nemen. Te gelijker tijd gebood de dwingeland aan eene bende zijner moedigste soldaten om zich bij de poort te verschuilen en zoodra dezelve geopend werd, om zijne afgevaardigden ter onderhandeling binnen te laten, aan te rukken en al wat leven ontvangen had over de kling te jagen. Dit trouwelooze plan gelukte; en in midden der toomelooze verwoesting zag men B a p t i s t a en zijne onversaagde gade, B l a n c a R u b e a, naast elkander tegen den vijand kampen. Hun moed weêrhield den ontstuimigen stroom der veroveraars totdat B a p t i s t a, met zware wonden bedekt zielloos nederzonk. Met gevelde speer bewaarde B l a n c a het verminkte lijk; doch eindelijk zwichtend voor de overmagt des vijands, werd zij gevangen genomen en aan den overwinnaar voorgesteld.

A c c i o l i n u s gaf bevel zijne gevangene eene gemakkelijke, sierlijke woning te verschaffen en haar op het hoffelijkst te bedienen. In weêrwil van zorg en vermoeijenis praalde zij nog met eene nooit gekende schoonheid. De overwinnaar was door haren blik overwonnen; de pijlen der liefde hadden hem ongeneeslijk doorboord, en niet duivelenlist nam hij alle middelen te baat, om slechts de gunst te winnen van deze aardsche Godin. Doch zij verachtte zijn' wulpschen hartstogt; met smaadredenen vergold zij zijne loftuitingen en eerbewijzen; zij noemde hem den onderdrukker van haar Vaderland, den verdelger van hare landgenooten en den moordenaar van haren gemaal! Maar gedwee als een hond die na de zwaarste straffen zijnen meester met liefkozingen overlaadt, konden de verwijten van zijne aanbiddenswaardige vijandin hem niet weêrhouden haar met de uiterste verdraagzaamheid, met de wegslependste vleijerijen te beloonen. Doch eindelijk ontvlamd door de toenemende bewondering harer bekoorlijkheden en verbitterd door hare scherpe verwijtingen, gebood hij dat men haar in eene der bovenste kamers zou brengen; hier volgde hij haar met het onwrikbaar besluit -- om het laagste misbruik te volvoeren, dat een man van zijne meerdere ligchaamskracht maken kan. B l a n c a had dit uiterste gevreesd, en vóór dat nog de dwingeland gekomen was, had zij zich voor het naderend gevaar gewapend, door een raam op te schuiven. Zij ontwrong zich aan zijne klaauwen en sprong naar buiten, over den verbazend hoogen ringmuur. Hoewel half verpletterd, herstelde zij langzamerhand, en daar haar hemeltergende verdrukker noch met smeekingen noch met bedreigingen iets op haar vermogt, gaf hij bevel aan zijne slaven om haar te binden...... Daar lag zij nu, eene weêrlooze prooi voor het verachtelijkst geweld! Zij sidderde bij het denkbeeld, dat hij er op zou bogen, hare hoogmoedige onwrikbare deugd vernederd te hebben. Daarom nam zij den schijn aan alsof zij zich met haar noodlot wilde verzoenen, doch smeekte alvorens slechts éene gunst, om, namelijk, de graven van haar voorgeslacht te bezoeken. En, wonder der wonderen! het werd haar toegestaan.

Eenige beklagenswaardigen, die aan het alvernielend moordstaal der verradersbenden ontkomen waren, hadden het lijk van B a p t i s t a overgebragt naar de bewaarplaats van het stoffelijk overschot van B l a n c a 's voorvaderen. Hier trad zij met eene lamp in de hand, bleek en ontdaan, langs de doodsche rustplaats, en zocht, aan een' terugkeerenden geest gelijk, naar het graf van haren geliefde. Zij wierp zich op den reeds walgelijken vleeschklomp en drukte het misvormde lijk, onder luide uitboezemingen van blijdschap en smart aan hare edele borst; doch deze zalige oogenblik werd ras door naderende voetstappen afgebroken. Zij hoorde de trawanten van den barbaar, om haar los te scheuren van het eenige dat aan haar weduwenhart nog dierbaar was. Zij hoorde hen..... en -- terwijl eene koude ijzing haar door het gebeente rilde, greep zij met de laatste kracht van eene stervende, den zwaren grafsteen -- wentelde dien om -- en -- werd verplet. -- De dood vereenigde haar met den bitter beweenden, vurig beminden gade.

Nog voor den inval der Franschen, werd dit zelfde verbazende stuk marmer aan de reizigers vertoond, als de grafzerk van B a p t i s t a en B l a n c a; hunne gedenkzuil is opgerigt in het hart van alle geslachten die aan den grond van Padua hunne geboorte te danken hebben. Gelijk alle goddeloozen, werd A c c i o l i n u s de slaaf van het bijgeloof. Door zijn geweten vervolgd, zocht hij de wraak van B l a n c a's schim te bevredigen door het gebod, dat deze steen nimmer mogt worden aangeraakt; het volk kon zich hiermede gemakkelijk vereenigen, dewijl het geloofde dat de Goddelijke Voorzienigheid dezen zerk had bestemd tot een gedenkstuk van het getrouwe en standvastige paar; en de late nakomelingschap zal dezelve nog met den diepsten eerbied aanstaren.

B l a n c a R u b e a heeft bewezen dat de vrouwelijke sekse de volmaaktsten trap der deugd kan bereiken en in staat is de uitstekendste heldendaden te verrigten voor de vrijheid en het Vaderland.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. —— Adres bij J. L. Gellée. —— Sluit 25 Mei.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Koning Willem, Kapt. L. H. Singer. —— Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Brikschip Astrea, Kapt. J. A. de Lang — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip de Jonge Lodewijk Anthonij, Kapt. R. Tjebbes. —— Adres bij C. J. Leijsner. — Sluit 25 Mei.

Het gekoperd driemast Galjootschip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch Kofschip Maria, Kapt. S. J. Rotgans. — Adres C. J. Leijsner.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Maria Frederika, Kapt. Klaas Boeles de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit 20 Junij.

Het gekoperd Nederlandsch Kofschip Henriette, Kapt. J. C. Willems. — Adres bij Gebroeders Reelfs.

Het gekoperd tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. F. Lange. — Adres bij J. F. Favereij. —— Sluit 2 Junij.

NAAR ROTTERDAM.

Het Nederlandsch Kofschip Anthonij, Kapt. E. H. Mugge. — Adres bij J. M. Samson.

Stand der Maan.

2	*MEI*	LAATSTE KWARTIER.
10	»	NIEUWE MAAN.
17	»	EERSTE KWARTIER.
24	»	VOLLE MAAN.

Watergetijden.

		Hoog Water.		Laag Water.
21 ZATURDAG.	's morgens	3-24	's avonds	9-24
22 ZONDAG.	»	4-15	»	10-15
23 MAANDAG.	»	5-06	»	11-06
24 DINGSDAG.	»	6-00	»	12-00

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRURE.